Історія Лариси Поліщук – учасниці обласного конкурсу «Жінка Донеччини 2026 року», в номінації «Голос Донеччини»

Незламність, вишита серцем: як підприємиця з Добропілля змінює світ довкола, підтримує економіку та генетичний код рідного краю.

Життя Лариси Поліщук — це виняткова історія про жіноче лідерство, сміливість творити зміни та глибинну любов до рідної землі. Вона — амбасадорка «Спільноти Відновлення», лауреатка національної відзнаки «Незламні зі сходу», володарка нагород «Знак якості» та «Найкраща українка в професії», учасниця Всеукраїнської громадської організації «Жіноча ділова палата України», Донецької та Львівської торгово-промислових палат, а також засновниця текстильної компанії «Уют», яка понад двадцять років створює затишок для українських осель і зміцнює віру в майбутнє.

Шлях пані Лариси в підприємництві розпочався у рідному Добропіллі. Опинившись без роботи у складні роки економічного зламу, молода жінка не зламалася, а вирішила взяти відповідальність за власну долю. Отримавши від чоловіка-шахтаря перші сто доларів стартового капіталу, вона орендувала лише два квадратні метри торгівельної площі й розпочала власну справу з продажу люстр. Майстриня-швачка у четвертому поколінні, Лариса змалечку перейняла тонкощі швейного ремесла від матері, бабусі та прабабусі. Самостійно вивчаючи тонкощі декорування за книгами та журнальними викрійками, паралельно здобуваючи вищу освіту в Харківському інституті фінансів, вона з нуля збудувала текстильну майстерню та магазин штор «Уют».

Її підприємство стало справжнім осередком краси та затишку для всієї Донеччини, забезпечуючи текстилем школи, дитячі садки, готелі й заклади відпочинку регіону. У дві тисячі двадцять першому році за плідну та якісну працю майстерню Лариси Поліщук було визнано «Кращим підприємством України» у галузі текстильного декору, за що вручено нагороди «Знак якості».

Коли повномасштабне вторгнення дві тисячі двадцять другого року поставило під загрозу все надбане життя, добропільська майстриня ухвалює сміливе рішення й стає рушієм змін для своєї команди. Попри обстріли та пошкодження складів, вона евакуює обладнання й тканини десятитонною вантажівкою до Львова, щоб зберегти підприємство та робочі місця. Об’єднавшись у тилу з жінками-переселенками із Сєвєродонецька та Покровська, вона в перші місяці безперервно відшивала військову форму, виготовляла шеврони й нашивки для захисників України.

Завдяки участі в навчальних програмах Українського Жіночого Фонду, підтримці «ВОНА хабу», Львівської обласної військової адміністрації та залученню понад пів мільйона гривень грантової ваучерної допомоги, бізнес придбав сучасне автоматизоване вишивальне обладнання й розробив власну лінію вишитого одягу.

Проте серце жінки завжди залишалося на Донеччині. Пані Лариса здійснила справжній громадянський подвиг, відновлюючи діяльність майстерні та магазину в кращих традиціях рідного міста. Сьогодні її бізнес функціонує у Львові, де створюється вишитий трикотажний одяг, а також майстрині шиють постільну білизну, ковдри й подушки, одяг для воїнів ЗСУ. «Це таке тепле відчуття, що ти не дарма працювала стільки років життя, і що люди тебе цінують та дійсно чекають», — ділиться Лариса Поліщук.

Дві тисячі двадцять шостий рік став вирішальним етапом у діяльності Лариси Поліщук, коли її особистий внесок вийшов на новий рівень економічної підтримки та сягнув національного культурного масштабу. У межах проєкту «Амбасадорки мирних змін» громадської організації «SMARTA» пані Лариса втілила в життя унікальну ініціативу «Голоси Донеччини: зберегти, почути, передати».

Під час евакуації з охопленого вогнем регіону вона врятувала неоціненний скарб — колекцію з близько ста аудіокасет із записами автентичних фольклорних пісень Донеччини, зібраних професоркою Оленою Тюріковою. Завдяки наполегливості Лариси Поліщук та її співпраці з науковцями Лабораторії музичної етнології у Львові, у дві тисячі двадцять шостому році близько ста українських народних пісень Донецького краю були повністю зацифровані й передані до Цифрового архіву фольклору Слобожанщини та Полтавщини.

Першого березня дві тисячі двадцять шостого року в стінах Львівської національної музичної академії імені Миколи Лисенка Лариса Поліщук урочисто презентувала цей проєкт. Подія об'єднала переселенок, діячів культури та громадськість, а живий автентичний спів у виконанні народних співачок із Добропілля став незаперечним доказом прадавнього українського коріння Донеччини. «Є речі, які не можна купити чи вигадати. Їх можна лише зберегти... Автентичний спів Донеччини — це не просто пісні, це голоси наших бабусь, це пам'ять про життя, любов і надію», — наголошує підприємиця.

Лариса Поліщук — це яскраве втілення незламності, високої доброчесності та сучасного лідерства. Як справжня творчиня змін, вона продовжує сплачувати податки, працевлаштовувати людей, підтримувати Збройні Сили України та гучно презентувати рідну Донеччину на всеукраїнських майданчиках, стверджуючи її багатство та непоборний дух.